

Overbane. Nu foreslaaer Mindretallet at give 6 Millioner blot for at bygge en Bane, istedetfor at give en Rentegaranti, beregnet efter 8 Millioner, for baade at bygge og drive den. Mindretallets Forslag forekommer mig at være et meget slettere Vilkaar, hvorfor jeg har foreslaaet at tilføie „og Driften“. For at gjøre det tydeligere, hvad jeg har meent med denne nye Bane, som skal træde istedetfor den nu concederede, foreslaaer jeg endvidere, at der i Mindretallets Forslag skal indsættes Ordene: „en Jernbane fra Aarhus gennem Eggen ved Pinna over Viborg og Skive til Bønsbugten med Sidebane til Randers“. Det er ogsaa det, der ligger i den oprindelige Jernbanelov; jeg holder mig ganske til den, men jeg tænker mig kun en Forandring af Concessionen. Jeg haaber, at det ærede Mindretal ikke vil have Noget imod disse Forslag, der mulig kunne føre til et Slags Overenskomst. Dersom Forslaget om at tilføie Ordene: „og Driften“ ikke antages, saa troer jeg, at det Høieste man kunde give istedetfor en Rentegaranti for baade Bygningen og Driften — jeg vil endda sige, at det ikke var heldigt, om man gik ind derpaa —, er 5 Millioner i Obligationer, og jeg foreslaaer derfor et Femtal sat istedetfor et Sextal. — Med Hensyn til § 2 foreslaaer jeg, at man istedetfor at overlade til Regjeringen at vælge det Sted, hvor Banen skal udmunde, ved Lillebølt, skal bestemme, at det skal være i Nærheden af Middelfart og Snoghøi. Dette Forslag har jeg stillet af to Grunde, for det Første for at gjøre Overfarten saa kort og beqvem som muligt og for det Andet for dog at lade den Mulighed blive tilbage, at Jernbanen engang paa en Bro kunde blive ført over Lillebølt, hvilket vilde være en meget stor Fordeel. Jeg kan godt begribe, at Mindretallet, idet det mere tænker paa Fredericia, end Snoghøi, har villet lade Regjeringen beholde den omtalte Frihed, men da jeg foretrækker Snoghøi har jeg stillet mit Forslag, der imidlertid efter min Mening ikke paa nogen Maade griber ind i Mindretallets System. Med Hensyn til § 3 foreslaaer jeg, at „Aarhus“ forandres til „Viborg.“ § 3 gaaer nemlig ud paa at bestemme, hvor Banen skal gaae, nemlig fra den slesvigiske Grændse til „Aarhus“,

men istedet derfor foreslaaer jeg, at den skal gaae fra den slesvigiske Grændse til „Viborg.“ — Mit Endringsforslag til § 4 gaaer ud paa, at i 2den og 9de Linie skulle Ordene: „§ 1 og“ udgaae. Det er en naturlig Følge af den Opfattelse, jeg har med Hensyn til Driften, idet jeg holder Driften bunden til Anlægget. — Med Hensyn til § 6 har jeg foreslaaet, at de 4 sidste Linier: „Regjeringen bemyndiges“ osv. udgaae. Naar Regjeringen bemyndiges til indtil Vibere at anvende ethvert Finantsaars Overstud til Indfrielsen af en Deel af disse Obligationer, da anseer jeg denne Bemyndigelse for meget skadelig. Naar man een gang har udstedt Obligationer, og ikke har Trang til at udstede flere, saa skal Regjeringen ikke ved noget som helst Middel forsøge at holde sine Obligationer i høi Priis; det er tidsnok, naar den engang skal til at udstede flere Obligationer. Jo lavere de staae i Priis, desto billigere kan Regjeringen inddrage dem, og desto snarere bliver Staten af med sin Gjæld. Desuden forekommer en saadan Bestemmelse mig aldeles ikke at høre hjemme i denne Lov. Dersom vi senere under Finantslovens Behandling vilde gjøre Indsigelse derimod, hvad der vistnok var fuldkommen berettiget, saa vilde Regjeringen sandsynligviis svare: Denne Bestemmelse er hjemlet ved Lov; det er en „extraordinair“ Bevillings- eller Nægtelsesmyndighed, der her bringes i Anvendelse, kort sagt, man vilde ved saadanne Leiligheder sige Alt det, der saa ofte i lignende Tilfælde er sagt. — Jeg skal endelig gaae over til at omtale det af mig til § 7 stillede Forslag, ved hvilket jeg har villet værne imod en Bestemmelse, som Regjeringens Talsmand, den ærede Cultus-Indenrigsminister, selv har erklæret for uheldig. Han har ganske rigtigt bemærket, at det ikke kunde lade sig gjøre, at Regjeringen selv skulde kunne afgjøre den finantstielle Side af denne Sag, og derfor har jeg foreslaaet, at der i 4de Linie af Paragraphen efter Ordet „samt“ indskydes: „Forslag til“. Det hedder nemlig i § 7: „Hvert Aar ved den ordentlige Rigsdags Sammentræden fremlægger Regjeringen en Beretning om, hvad der til den Tid er foretaget i Henhold til denne Lov, samt hvad Regjeringen agter at foretage i næste Finantsaar“. Disse